2026/1213

4.6.2026

SKLEP SVETA (EU) 2026/1213

z dne 29. maja 2026

o stališču, ki naj se v imenu Evropske unije zastopa v odboru pogodbenic Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima na njegovem 20. zasedanju glede sklepov o izvajanju priporočil v zvezi z nekaterimi pogodbenicami navedene konvencije ter v glede izvolitve članov Skupine strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini, v zvezi z zadevami na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azilom in nevračanjem

SVET EVROPSKE UNIJE JE –

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije ter zlasti člena 78(2), člena 82(2) in člena 84 v povezavi s členom 218(9) Pogodbe,

ob upoštevanju predloga Evropske komisije,

ob upoštevanju naslednjega:

(1) Unija je h Konvenciji Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima (v nadaljnjem besedilu: Konvencija) glede institucij in javne uprave Unije pristopila s Sklepom Sveta (EU) 2023/1075 ([1]), glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja, kolikor te zadeve spadajo v izključno pristojnost Unije, pa s Sklepom Sveta (EU) 2023/1076 ([2]). Konvencija je za Unijo začela veljati 1. oktobra 2023.

(2) Na podlagi člena 66(1) Konvencije je Skupina strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (v nadaljnjem besedilu: GREVIO) zadolžena za spremljanje, kako pogodbenice Konvencije (v nadaljnjem besedilu: pogodbenice) izvajajo Konvencijo. V skladu s členom 68(11) Konvencije naj bi GREVIO sprejel poročilo in ugotovitve v zvezi z ukrepi, ki so jih zadevne pogodbenice sprejele za izvajanje določb Konvencije.

(3) Odbor pogodbenic (v nadaljnjem besedilu: odbor) v skladu s členom 68(12) Konvencije na podlagi poročila in ugotovitev GREVIO sprejme priporočila, naslovljena na zadevno pogodbenico. Taka priporočila razlikujejo med ukrepi, ki bi jih morala pogodbenica sprejeti čim prej, pri čemer mora o tem v treh letih poročati odboru, ter ukrepi, ki so sicer pomembni, vendar ne zahtevajo enake stopnje nujnosti. Ob koncu tega triletnega obdobja mora zadevna pogodbenica odboru poročati o sprejetih ukrepih na desetih posebnih področjih Konvencije. Odbor na podlagi tega poročila in vseh dodatnih informacij sprejme ugotovitve o izvajanju priporočil, ki jih pripravi sekretariat odbora.

([1]) Sklep Sveta (EU) 2023/1075 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, kar zadeva institucije in javno upravo Unije (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1075/oj).

([2]) Sklep Sveta (EU) 2023/1076 z dne 1. junija 2023 o sklenitvi, v imenu Evropske unije, Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima glede zadev na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah ter azila in nevračanja (UL L 143 I, 2.6.2023, str. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2023/1076/oj).

(4) Odbor naj bi na 20. zasedanju 2. junija 2026 sprejel naslednje osnutke ugotovitev o izvajanju priporočil v zvezi z devetimi pogodbenicami (v nadaljnjem besedilu: osnutki ugotovitev):

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Bosno in Hercegovino, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)4 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Ciprom, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)5 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Estonijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)6 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Gruzijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)7 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Nemčijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)8 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Islandijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)9 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Norveško, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)10 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Romunijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)11 prov.,

— ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Švico, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)12 prov.

(5) Osnutki ugotovitev se nanašajo na izvajanje določb Konvencije v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, kot so zadeve na področju zaščite žrtev nasilja nad ženskami oziroma nasilja v družini in podpore tem žrtvam. Osnutki ugotovitev se nanašajo tudi na izvajanje določb Konvencije v zvezi z azilom in nevračanjem. Te zadeve so zajete v pravnem redu Unije, zlasti Direktivi Sveta 2003/86/ES ([3]), direktivah 2012/29/EU ([4]), (EU) 2024/1346 ([5]) in (EU) 2024/1385 ([6]) Evropskega parlamenta in Sveta ter uredbah (EU) 2024/1347 ([7]) in (EU) 2024/1348 ([8]) Evropskega parlamenta in Sveta.

(6) Osnutki ugotovitev bodo imeli pravne učinke, saj lahko odločilno vplivajo na vsebino prava Unije, ker lahko v prihodnosti vplivajo na razlago ustreznih določb Konvencije. Zato je primerno določiti stališče, ki naj se v imenu Unije zastopa v odboru glede zadev v zvezi s pravosodnim sodelovanjem v kazenskih zadevah, azilom in nevračanjem.

([3]) Direktiva Sveta 2003/86/ES z dne 22. septembra 2003 o pravici do združitve družine (UL L 251, 3.10.2003, str. 12, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2003/86/oj).

([4]) Direktiva 2012/29/EU Evropskega parlamenta in Sveta z dne 25. oktobra 2012 o določitvi minimalnih standardov na področju pravic, podpore in zaščite žrtev kaznivih dejanj ter o nadomestitvi Okvirnega sklepa Sveta 2001/220/PNZ (UL L 315, 14.11.2012, str. 57, http://data.europa.eu/eli/dir/2012/29/oj).

([5]) Direktiva (EU) 2024/1346 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih za sprejem prosilcev za mednarodno zaščito (UL L, 2024/1346, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1346/oj).

([6]) Direktiva (EU) 2024/1385 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o boju proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (UL L, 2024/1385, 24.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/dir/2024/1385/oj).

([7]) Uredba (EU) 2024/1347 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o standardih glede pogojev, ki jih morajo izpolnjevati državljani tretjih držav ali osebe brez državljanstva, da so upravičeni do mednarodne zaščite, glede enotnega statusa beguncev ali oseb, upravičenih do subsidiarne zaščite, in glede vsebine te zaščite ter spremembi Direktive Sveta 2003/109/ES in razveljavitvi Direktive 2011/95/EU Evropskega parlamenta in Sveta (UL L, 2024/1347, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1347/oj).

([8]) Uredba (EU) 2024/1348 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. maja 2024 o vzpostavitvi skupnega postopka za mednarodno zaščito v Uniji in razveljavitvi Direktive 2013/32/EU (UL L, 2024/1348, 22.5.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1348/oj).

(7) Opozoriti je treba, da osnutki ugotovitev v zvezi z nekaterimi členi Konvencije le delno spadajo v pristojnost Unije. V zvezi z navedenimi členi ta sklep ne bi smel posegati v pristojnost držav članic. Zlasti ta sklep v zvezi z osnutki ugotovitev glede členov 49 in 50 Konvencije ne bi smel vplivati na pristojnost držav članic za notranjo organizacijo in upravljanje njihovih pravosodnih sistemov, v zvezi z osnutki ugotovitev glede člena 31 Konvencije pa ne bi smel posegati v pristojnost držav članic na področju družinskega prava.

(8) Kar zadeva Bosno in Hercegovino, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: politike in ukrepe, sprejete za izvajanje Konvencije, uskladiti tako, da se zagotovi, da zajemajo vse oblike nasilja nad ženskami in vse dele državnega ozemlja ter da se neodvisno spremljajo in ocenjujejo (člen 7 Konvencije); racionalizirati število obstoječih usklajevalnih teles in zagotoviti zadostna finančna sredstva (člen 10 Konvencije); prizadevati si za zbiranje sistematičnih, primerljivih in razčlenjenih podatkov iz vseh ustreznih virov (člen 11 Konvencije), zagotoviti, da se v primerih neposredne nevarnosti hitro izdajo nujni omejitveni ukrepi, ki se lahko razširijo na otroke žrtve, in da med takimi ukrepi ni vrzeli (člena 52 in 53 Konvencije), ter migrantkam, ki so žrtve nasilja, zajetega s Konvencijo, omogočiti, da zaprosijo za samostojno dovoljenje za prebivanje (člen 59 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(9) Kar zadeva Ciper, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da se določbe Konvencije izvajajo brez diskriminacije (člen 4 Konvencije); prizadevati si za zbiranje sistematičnih, primerljivih in razčlenjenih podatkov iz vseh ustreznih virov (člen 11 Konvencije); omogočiti pristojnim organom, da v primerih neposredne nevarnosti storilca nasilja v družini odredijo odstranitev iz skupnega prebivališča, ter zagotoviti, da se taki ukrepi spremljajo in izvršujejo ter da se sankcije za kršitve učinkovito uporabljajo v praksi (člena 52 in 53 Konvencije), ter razviti in izvajati smernice o spolsko občutljivih sprejemnih postopkih ter o preprečevanju nasilja nad ženskami in dekleti zaradi spola v azilnih nastanitvah (člen 60 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(10) Kar zadeva Estonijo, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da ustrezne politike in ukrepi obravnavajo vse oblike nasilja nad ženskami, zajete s Konvencijo, da se izvajajo na podlagi razumevanja vidika spola pri nasilju ter da se njihov učinek ocenjuje (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da se v postopkih v zvezi s skrbništvom in stiki ustrezno upošteva varnost žensk, ki so žrtve nasilja v družini, in njihovih otrok (člen 31 Konvencije), ter zagotoviti, da sta pravni okvir in praksa v zvezi z nujnimi omejitvenimi ukrepi v skladu s Konvencijo (člen 52 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(11) Kar zadeva Gruzijo, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da se pri vseh ustreznih politikah in ukrepih upošteva razumevanje vidika spola pri nasilju in da se njihov učinek sistematično ocenjuje (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da imajo organizacije za pravice žensk na voljo ustrezno in trajnostno financiranje ter da se z njimi redno posvetuje (člen 9 Konvencije); zagotoviti, da so vzpostavljene institucionalizirane strukture za usklajevanje in sodelovanje med ustreznimi akterji, da se zagotovi usklajeno odzivanje več agencij na vse oblike nasilja, zajete s Konvencijo (člen 18 Konvencije); povečati število in zmogljivost zavetišč ter zagotoviti zavetišča za istospolne osebe (člen 23 Konvencije) in zagotoviti, da se lahko kazenska odgovornost za posilstvo ugotovi brez nepotrebnih postopkov ali praks, ki bi lahko privedle do ponovne travmatizacije žrtev (člena 49 in 50 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(12) Kar zadeva Nemčijo, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: sprejeti opredelitve za celo državo v skladu s Konvencijo (člen 3 Konvencije); zagotoviti usklajevanje in sodelovanje med vsemi zadevnimi akterji pri izvajanju politik in ukrepov za preprečevanje vseh oblik nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boj proti njima ter zagotoviti večagencijsko in usklajeno odzivanje brez diskriminacije (člen 7 Konvencije) ter zagotoviti, da vsi zadevni sektorji zbirajo razčlenjene podatke (člen 11 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(13) Kar zadeva Islandijo, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da ima nacionalno usklajevalno telo jasen mandat za opravljanje svojih nalog in da ima na voljo namenska sredstva (člen 10 Konvencije), ter okrepiti tožilske in preiskovalne zmogljivosti v zvezi z vsemi oblikami nasilja nad ženskami ter zagotoviti sistematično ocenjevanje tveganja, ki upošteva vidik spola (členi 49, 50 in 51 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(14) Kar zadeva Norveško, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti, da so nacionalni dokumenti o politiki dobro usklajeni in zagotavljajo celovit odziv na vse oblike nasilja nad ženskami in nasilja v družini (člen 7 Konvencije); zagotoviti, da so podatki, ki jih zberejo zadevni deležniki, razčlenjeni (člen 11 Konvencije), ter sprejeti ukrepe za zagotovitev, da lahko pristojni organi storilcu nasilja v družini v primerih neposredne nevarnosti odredijo ukrep, da mora zapustiti prebivališče žrtve, in za skrajšanje časa za izdajo takih ukrepov (člen 52 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(15) Kar zadeva Romunijo, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: izboljšati uporabo Konvencije pri vseh oblikah nasilja, zajetih s Konvencijo, zagotoviti, da se določbe Konvencije izvajajo brez diskriminacije, sprejeti ukrepe za uskladitev zadevne zakonodaje z opredelitvijo nasilja v družini in uvesti vidik spola v romunski zakon o nasilju v družini (člena 3 in 4 Konvencije); zagotoviti usklajevanje in sodelovanje med vsemi zadevnimi akterji pri izvajanju politik in ukrepov za preprečevanje nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter boj proti njima (člen 7 Konvencije); zagotoviti ustrezne finančne vire za izvajanje ustreznih politik in ukrepov ter stabilno in trajnostno financiranje za nevladne organizacije žensk, ki podpirajo žrtve (člen 8 Konvencije), ter zagotoviti zbiranje razčlenjenih podatkov (člen 11 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(16) Kar zadeva Švico, osnutki ugotovitev o izvajanju priporočil vključujejo navedbe, da je treba: zagotoviti skupno razumevanje nasilja nad ženskami v skladu s Konvencijo ter si prizadevati za obravnavanje nasilja nad žrtvami, izpostavljenimi presečni diskriminaciji, in boj proti njemu (člena 3 in 4 Konvencije); zagotoviti ustrezno financiranje ustreznih politik in ukrepov ter trajnostno financiranje organizacij, ki zagotavljajo strokovne podporne storitve ženskam, ki so žrtve nasilja (člen 8 Konvencije); nadaljevati prizadevanja za izboljšanje zbiranja razčlenjenih podatkov v sistemu kazenskega pravosodja (člen 11 Konvencije); zagotoviti, da imajo žrtve in njihovi otroci dostop do specializiranih zavetišč po vsej državi (člena 22 in 23 Konvencije), ter zagotoviti varnost žrtev in njihovih otrok pri uveljavljanju pravice do stikov (člen 31 Konvencije). Ker so navedeni osnutki ugotovitev v skladu s politikami in cilji Unije na področju pravosodnega sodelovanja v kazenskih zadevah, azila in nevračanja ter ne vzbujajo pomislekov v zvezi s pravom Unije, bi moralo biti stališče Unije, da ne nasprotuje njihovemu sprejetju.

(17) Na 20. zasedanju odbora 2. junija 2026 naj bi bilo izvoljenih pet članov GREVIO. Če bodo izvoljeni, bodo funkcijo opravljali od 1. septembra 2026 do 31. avgusta 2030. Na podlagi člena 66 Konvencije GREVIO sestavlja 15 članov. Njegove člane odbor izvoli izmed kandidatov, ki jih predlagajo pogodbenice, in sicer za štiriletni mandat, ki se lahko enkrat podaljša. Člani GREVIO se izberejo izmed državljanov pogodbenic, pri tem pa se upoštevajo uravnotežena zastopanost spolov, geografska uravnoteženost in večdisciplinarno strokovno znanje na področju boja proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini.

(18) Unija je kot članica odbora upravičena do petih glasov pri predvidenih volitvah petih članov GREVIO. Odbor naj bi pet članov GREVIO izvolil izmed 15 kandidatov, ki jih je predlagalo 13 pogodbenic. Od 13 držav, ki so predlagale kandidate, jih je 11 držav članic Unije. Ker imajo vsi predlagani kandidati obsežne večdisciplinarne izkušnje na področju boja proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini, kot je opisano v dokumentu IC-CP(2026)2, bi moralo biti stališče Unije, da se teh volitev vzdrži.

(19) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 21 o stališču Združenega kraljestva in Irske glede območja svobode, varnosti in pravice, ki je priložen Pogodbi o Evropski uniji (PEU) in Pogodbi o delovanju Evropske unije (PDEU), in brez poseganja v člen 4 navedenega protokola Irska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja.

(20) V skladu s členoma 1 in 2 Protokola št. 22 o stališču Danske, ki je priložen PEU in PDEU, Danska ne sodeluje pri sprejetju tega sklepa, ki zato zanjo ni zavezujoč in se v njej ne uporablja –

SPREJEL NASLEDNJI SKLEP:

Člen 1

Stališče, ki se v imenu Unije zastopa v odboru pogodbenic, ustanovljenem na podlagi člena 67 Konvencije Sveta Evrope o preprečevanju nasilja nad ženskami in nasilja v družini ter o boju proti njima, na njegovem 20. zasedanju, je:

(1) Unija ne nasprotuje sprejetju naslednjih aktov:

(a) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Bosno in Hercegovino, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)4 prov.;

(b) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Ciprom, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)5 prov.;

(c) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Estonijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)6 prov.;

(d) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Gruzijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)7 prov.;

(e) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Nemčijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)8 prov.;

(f) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Islandijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)9 prov.;

(g) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Norveško, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)10 prov.;

(h) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi z Romunijo, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)11 prov.;

(i) ugotovitve o izvajanju priporočil v zvezi s Švico, ki jih je sprejel odbor pogodbenic, iz dokumenta IC-CP(2026)12 prov.;

(2) Unija se vzdrži pri volitvah petih članov Skupine strokovnjakov za ukrepanje proti nasilju nad ženskami in nasilju v družini (GREVIO).

Člen 2

Ta sklep začne veljati na dan sprejetja.

V Bruslju, 29. maja 2026

Za Svet
predsednica
M. RAOUNA